

Belijdenis des geloofs

[Om'sHeerenhuis mei 1982]

“Een zwarte bakkes”

Op de eerste Pinksterdag hopen, in de morgendienst belijdenis af te leggen, in het midden van de gemeente : Linda en Bert. We hebben een goede tijd gehad met elkaar, bij mij thuis. De laatste avond spande de kroon. Ik dacht wat zit die Bert toch te gniffelen? Bij het uitgaan maakte hij me attent op mijn zwarte gezicht. Wat is er aan de hand? Wel...Ik had een oude broek aan. In die broek zat een smeerlap. Dat is de lap waar ik de kachel mee schoonpoetste. In de verbeelding dat ik met een zakdoek te doen had, veegde ik mijn snotterende neus herhaaldelijk vuil met voorgenoemde smeerlap. In de spiegel zag ik het resultaat : Een zwarte bakkes. Lieve jonge vrienden..dit is ook voor jullie een les. Onder het belijden worden we steeds zwarter. Zoek de zaligheid en de reinheid buiten jezelf in Christus Jezus. Bij Hem is alles. Middelijkerwijs heb ik de smeerlap aan mijn schoonvader te danken. Toen we uit Sliedrecht verhuisden naar Hilversum, moesten we de kolenkachels kwijt. Het driegraats kacheltje kwam terecht bij mijn schoonmoeder. Daar heeft het nog enkele jaren dienst gedaan. Toen kon moeder niet meer. Er kwam een gasstel . Het kacheltje waren we allang vergeten. Kort geleden ontdekten we, dat het kacheltje , bedekt onder oude kranten, zich in de loods bevond. Mijn schoonmoeder is van “Bewaar het pand”. Nou, toen kregen we het kacheltje terug. Nu staat het rustig te branden. Aangezien ik ook van “bewaar het pand”ben, had ik nog een voorraadje eierkolen. Die lagen in de schuur, toen we hier kwamen wonen. Mijn lieve vrouw is ook al van “bewaar het pand”..dus de kooltjes doen nog dienst. Het kacheltje heb ik opgeknapt. De zwarte plaat heb ik opgepoetst met een smeerlap. Toen kwam die laatste avond met Linda en Bert ...ik werd steeds zwarter. Steeds haalde ik de smeerlap over de neus en omgeving. Zo werd ik “zwart door dienstbaarheid”. Lieve Linda en Bert.. vergeet de laatste avond niet. Mocht het je overkomen dat je steeds zwarter wordt ...denk dan aan de zeep...denk aan het bloed...denk aan die allerliefste Heere en Zaligmaker. Blijf bij Boas, op het veld van vrije genade. [Daach]

Schuld.. [Om'sHeerenhuis juni 1982]

Naar aanleiding van het stukje “geloofsbelijdenis” in de vorige kerkbode, kreeg ik een ernstige vermaning van een lezeres. Het ging over het gebruik van woorden “bewaar het pand” en andere uitdrukkingen. Lieve lezeres ...over de panden heen kijk ik u deemoedig aan . Inderdaad...toen ik uw ernstige vraag overwoog: Wat heeft “Om 's HEEREN huis” met zulke panden als: een kacheltje en eierkolen en een zwart kinnebakken, te maken? Ach, toen werd ik me bewust dat er nog andere panden en pandbewaarders zijn. Door te vergeten heb ik u, en misschien ook andere “bewaarders van het pand”, verdriet gedaan. Van harte hoop ik dat deze regelen het verdriet zullen matigen. Zo ik iemand verongelijkt heb, vergeef me.

Bij voorbaat vriendelijk dank. Hopende dat deze opbouwende kritiek de kerkbode ten goede zal komen.

Uw dienstwillige dienaar.

Daach